

bliver i Stand til derved at bære Merudgiften til Lønforbedringerne. For Post- og Telegrafvæsenet androg Merudgifterne, hvis jeg husker ret, 836,000 Kr., og for Jernbanevæsenets Vedkommende 640,000 Kr. Og ser man hen til den store Sum, der er anbragt i Jernbanerne — en Sum, som nogle opgive til 200 Millioner, andre til 220 Millioner, vilde det ogsaa være naturligt og ønskeligt, om Staten fik nogen Rente af denne Kapital, og ikke som nu, naar Regnskabet gøres rigtigt op, slet ingen.

Der er ogsaa en anden Grund til nogen Forhøjelse af Taksterne, særlig paa de lange Rejser, nemlig den, at det er urimeligt, at alle Statsborgere skulle finde sig i at bidrage til at nogle, og desuden mange fra Udlandet, køre ekstraordinært billigt. Der er endelig ogsaa den Ting, som blev fremhævet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), hvis jeg forstod ham ret, nemlig dette, at der er rimelig Grund til at forhøje Taksterne ved Eksprestogene. De ere dyrere for Banerne at føre frem end de almindelige Tog, og de standse ikke ved eller faa Rejsende fra Landstationerne, hvor de blandede Tog holde. Lad da dem, der have den største Interesse i at komme frem i den kortest mulige Tid, betale noget mere, og de rejsende, for hvem Tiden spiller en mindre Rolle, færdes paa Banerne noget billigere.

Jeg skal ikke her undersøge, hvem der trænger mest til en Lønforbedring, Postpersonalet, Telegrafembedsmændene, Underofficerer eller Banepersonalet. Men jeg tror, de trænge alle til Lønforbedring, særlig hvad de lavere Sætter angaar. For Banepersonalet kan særlig anføres, at deres Tjeneste er opslidende og ansvarsfuld, og at enhver Forsømmelse fra deres Side straffes og maa straffes strengt, da Sikkerheden paa Banerne afhænger af deres minutiøse Pligtopfyldelse. Det er derfor nødvendigt, at Personalet er meget paa-lidelige og udsøgte Folk, som der er al Grund til at lønne nogenlunde rigeligt.

Jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at han har fremsat et Forslag, der tager Sigte herpaa; thi ingen kan jo sige, hvornaar den nedsatte Kommission, der har siddet men ikke arbejdet i 2½ Aar, bliver færdig. Jeg kan i Mod-sætning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Guldbransen) ikke ønske, at Trangen til Lønningsforbedring ved at den nægtes i Aar fremdeles skal holdes levende i Banepersonalet. Jeg

ønsker tværtimod, at den berettigede Trang til Lønningsforbedringer saa snart som muligt maa blive afhjulpel. Jeg skal ikke komme ind paa en Behandling af Lovforslaget's Detailler, Forhandlingen har jo været længe nok. Jeg kan i meget samstemme med, hvad der er foreslaaet, men jeg kunde dog nok ønske, at Forslaget havde nærmet sig noget mere til de Ønsker, der ere fremkomne fra Jernbaneforbundets Side. Naar det af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds er blevet ytret, at de her foreslaaede Lønningssatser vare mindre end dem, Kommissionen vilde foreslaa, kan jeg ikke indse, at Forslaget som maa betragtes som en midlertidig Hjælp, i nogen Maade kan ødelægge Kommissionens Forslag, naar det endelig en Gang maatte komme. Det var en anden Sag, hvis de foreliggende Forslag vave væsentlig højere end de, som kunne ventes fra Kommissionen, saa kunde der tales om, at Kommissionens Planer kunde krydses ved, at disse Forslag vare fremkomne, men naar det ikke er Tilfældet, kan jeg ikke se, hvorledes disse Forslag i mindste Maade kunne lægge Sten i Vejen for Kommissionens Arbejde, endsige ødelægge det.

Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) har sagt, at dette Forslag afgik ved Døden i Gaar umiddelbart efter at det var fremsat, da har jeg ikke det Indtryk, thi det væsentlige er ikke de enkelte Ord eller de enkelte Paragraffer i Forslaget, men det væsentlige er, at der kommer en Lønningsforbedring, som kan afhjælpe den Trang, der er dertil hos Banepersonalet og at den kommer nu som en midlertidig Hjælp, indtil Kommissionens hele Arbejde kommer til at foreligge Regeringen og Tingene til Drøftelse og endelig Vedtagelse, og en saadan midlertidig Hjælp synes Flertallet dog ikke at ville modsætte sig i en eller anden Form, og her er Formen det mere ligegyldige. Idet jeg altsaa er glad ved, at Regeringen har givet Anledning til, at Banepersonalet kan have Udsigt til i Aar at faa en Forbedring af deres Kaar, vil jeg ønske denne Sag fremmet paa den velvilligste Maade, lige saa fuldt som jeg ønsker, at Lønningsforslagene for Post- og Telegrafvæsenet og for Underofficererne ogsaa maa blive fremmede i denne Rigsdagssession og ikke udsættes til en ubestemt Fremtid.

H. Jensen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen)